

T. Mnogi pišejo *ej*, Hrovatje pa sploh pisarijo le *oj*, in kar se mi celó ne zdi prav, da tudi za ozkimi soglasniki rabijo *oj*: svojoj, vrućoj itd.

U. Da ti jo po vsih ustih povém, zdi se mi *oj* ali *ej*, kakor bi dajavnemu in skazavnemu sklonu s tem coklje natakali namesti opank.

T. Ti jo pa še uganeš! Res mora človek pojemati, kadar bere, kar sem jest unkrat vidil v knjižici: z Marijoj svojoj zaročenoj ženoj.

U. Tudi jest sem unidan bral v eni pesmi: z močnoj rokoj; ali zdelo se mi je, kakor bi bil že na pomoč klical, ko sem bral: — *oj rokoj!*

T. Slovenci še ne marajo pisati *oj*, poprijemajo se pa nekteri pisavci *ej*, kakor se vidi.

U. Večnina se ravna vendar po dosedanji navadi, in jaz mislim tudi pri poterjeni skorej splošnji, ne pa poterjenej skorej splošnejj pisavi ostati.

T. Se bo vidilo. Ko bi res vzajemnost pospeševala, in zlasti, ko bi mogli razloček delati v določnem (*-ej*) in nedoločnem (*-i*) pomenu, in da bi se spreminjala pisava; tedaj bi se je ne branil. Dokler tega ni, mi je pa še vedno ljubši doseđanja pisava novoslovenska.

Šolska roba.

Iz številstva. Poišite takih števil, ktere, če se med sabo pomnožijo, se zopet pokažejo, t. j.: naredite pomnožnike (produkte), katerih številke so iz množnikov (faktorov), post.: $3 \times 51 = 135$; $21 \times 906 = 19026$; $41 \times 35 = 1435$.

Odgovor.

Glej 3. list.

Sestre so prodajale jabelka najpred po 7 za en krajcar. Perva prodá za 7 kr. 49 jabelk, druga za 4 kr. 28 jabelk in zadnja za 1 kr. 7 jabelk; potem pa dajejo po 3 kr. jabelko; toraj dobí vsaka 10 kr. za jabelka.

Hlapec je tako le steklenice postavil:

0 0	0	0 0
0		0
0 0	0	0 0
0 0		0 0
0 0	0	0 0
0		0
0 0	0	0 0